

FREEDOM

ISSUE 2019/1

Images © เชนาร์วิทย์/Amnesty International/Vinai Dithajohn

AGM 2019

ชัยชนะด้านสิทธิมนุษยชน

4 เสียงจากปาก
ลูก-เมียผู้ถูกอุ้มหาย

WRITE A LETTER,
CHANGE A LIFE

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

4 เสียงจากปาก ลูก-เมียผู้ถูกจุ่มหาย

ในวาระ 15 ปี 'นายสมชาย' ที่ยังตามหาความยุติธรรม

อังคณา นีละไพจิตร ภรรยาของนายสมชาย นีละไพจิตร นายความด้านสิทธิมนุษยชนหายตัวไปเมื่อ 12 มีนาคม 2547 หลังจากว่าความให้ผู้ต้องหาที่ร้องเรียนว่าถูกตำรวจซ้อมให้รับสารภาพ พยานที่พบเห็นนายสมชายครั้งสุดท้ายเล่าว่ากลุ่มชายฉกรรจ์จำนวน 5-6 คน พยายามผลักเขาเข้าไปในรถยนต์ จนถึงตอนนี้ยังไม่มีใครทราบชะตากรรมและครอบครัวของเขาก็ไม่ได้รับการชดเชยแต่อย่างใด เมื่อปลายปี 2558 ศาลฎีกายกฟ้องคดีนี้แล้ว

“นับจากวันที่นายสมชายหายตัวไป ดิฉันพยายามประสานและแสดงให้รัฐเห็นว่าดิฉันใส่ใจและติดตามเรื่องนี้อย่างจริงจัง ดิฉันตามไปทุกที่ที่เชื่อว่ามี การฆ่าและทำลายศพ ไม่ว่าจะเป็นบริเวณที่เป็นที่ทำลายวัตถุระเบิดในค่ายทหาร สถานที่ทิ้งขยะในแม่น้ำที่เชื่อว่ามี การเอาเต้าและชิ้นส่วนกระดุกของสมชายไปทิ้ง ดิฉันไปศาลทุกวันที่มีการพิจารณาคดีนี้ นั่งเผชิญหน้ากับจำเลยที่เป็นตำรวจ 5 คน ในช่วง 5 เดือนระหว่างการพิจารณาคดีในศาล มีหลักฐานว่ามีการนำเศษชิ้นส่วนกระดุกของสมชายหลังจากที่ถูกเผาในถังน้ำมัน 200 ลิตรไปทิ้งที่แม่น้ำแม่กลอง แต่หลังจากที่มีการค้นหาและตรวจพิสูจน์ก็พบว่าไม่ใช่กระดุกของสมชาย แต่เป็นเศษกระดุกของใครก็ไม่ทราบ ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลนิรนาม อาจจะเป็นคนที่ถูกทำให้หายไปโดยที่ไม่มีการพิสูจน์ว่าคนเหล่านั้นเป็นใคร”

**แม้รัฐจะช่วยเหลือด้านการเงิน ก็
ไม่ได้แปลว่ารัฐจะหมดภาระเรื่องการ
นำตัวผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการ**

ยุติธรรม หลังจากคดีสมชาย ดิฉันไม่คิดว่าจะต้องมีใครที่ถูกบังคับให้สูญหายอีก แต่ก็น่าเสียดใจที่เรายังคงได้เห็นเหยื่อของการบังคับให้สูญหายอีกมากมายในสังคม ดิฉันก็คงเหมือนญาติผู้สูญหายรายอื่นๆ ที่จนชั่วชีวิตอาจจะไม่ได้พบความเป็นธรรม แต่ก็เชื่อว่าทุกสิ่งที่ได้ทำใน 15 ปีที่ผ่านมา จะทำให้คนรุ่นใหม่เห็น

**ความสำคัญ คุณค่า และ
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
ของทุกคนในสังคม และ
ออกมายืนยันว่าเรา
ไม่เห็นด้วยกับการใช้
อำนาจรัฐที่ไม่เป็นธรรม
อีกต่อไป”**

อังคณา นีละไพจิตร

**ปัจจุบันนี้ คดียังไม่มี ความคืบหน้าไปดึง
ไหน เมื่อเร็วๆ นี้ทางดีเอสไอโทรมาตาม
หนูว่า คอมพิวเตอร์ของบิลลี่มีอะไรที่
นำมาเป็นหลักฐานได้ไหม เขาถามเกี่ยวกับวิดีโอที่
เผาบ้านปู่คออี้และวิดีโอที่เจ้าหน้าที่กำลังเลื่อยตัดไม้
อยู่ เขาถามว่ามีอยู่ในคอมพิวเตอร์ของบิลลี่ไหม หนู
บอกว่าไม่อยู่แล้ว หนูลบทิ้งหมดแล้ว
ทางเจ้าหน้าที่บอกว่าจะมาหาหนูที่บ้าน
จะมารับเอาคอมพิวเตอร์ไปตรวจสอบ
โดยบอกว่าเขาเป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องทำ
ตามขั้นตอน หนูก็บอกไปว่าถ้าจะ
เอาคอมไปตรวจก็ได้ แต่ไม่ได้ให้
เลยนะ ตรวจเสร็จแล้วขอคืนด้วย”**

พินนภา พุกชาพรรณ

พินนภา พุกชาพรรณ ภรรยาของบิลลี่ พลละจี รัทจงเจริญ ผู้นำชาวกะเหรี่ยงและคุณพ่อลูกห้าถูกเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานควบคุมตัวในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานฐานครอบครองน้ำผึ้งป่า 6 ขวดและหายตัวไปอย่างไรร่องรอยและไม่มีใครทราบชะตากรรมอีกเลยตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2557 ด้านศาลยกคำร้องที่ขอให้มีการไต่สวนการหายตัวไปของบิลลี่ โดยระบุว่าหลักฐานไม่เพียงพอ ปัจจุบันดีเอสไอรับเป็นคดีพิเศษและเริ่มสอบสวนเมื่อปลายเดือนมิถุนายน 2561

“บิลลี่ พลละจี เป็นชาวบ้านธรรมดาคคนหนึ่งที่ไม่มียศไม่มีตำแหน่งอะไร เขาพยายามค้นคว้าหาความรู้เพื่อที่จะไปช่วยหมู่บ้านของตัวเอง หมู่บ้านเขาอยู่ในเขตอุทยานที่ถูกประกาศกับด้วย พ.ร.บ.อุทยานฯ จนกระทั่งประมาณ พ.ศ. 2554 บ้านของปู่คออี้ก็ถูกเผา บิลลี่เขาก็อยากจะหาทางเข้าไปช่วยปู่ให้ได้รับความยุติธรรม เขาก็หาทุกวิถีทาง ไปสมัครเป็นสมาชิก อบต. พอสมัครได้เขาก็คิดว่าเขาจะสามารถติดต่อกับเครือข่ายภายนอกเพื่อปรึกษาได้โดยตรง เขาคิดว่ามันง่ายกว่าที่จะช่วยปู่ของเขา แต่เขาเป็นสมาชิก อบต.ได้แค่ปีกว่า เขาก็ถูกทำให้หายตัวไปเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2557

“ตอนที่เรื่องเกิดใหม่ๆ หนูก็ไม่รู้ว่าบิลลี่หายไปได้ยังไง ตั้งแต่เมื่อไร ก็ได้รู้จักพี่ชายเขา พี่ชายเขาโทรมาเมื่อวันที่ 18 เมษายน ตอนช่วงบ่าย เขาถามว่าเห็นบิลลี่กลับบ้านไหม กลับไปหาครอบครัวไหม ก็บอกว่า ยังไม่เห็น ก็ตามพี่ชายว่า มีอะไรเกิดขึ้นกับบิลลี่ไหม พี่ชายเขาก็บอกว่าบิลลี่ลงมาตั้งแต่เที่ยงๆ บ่ายๆ ของวันที่ 17 แต่แล้วก็มิชวบ้านไปบอกว่ามีเจ้าหน้าที่มาควบคุมตัวไป เขาก็ไม่ได้คิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น คิดว่าจะเป็นเหตุการณ์ปกติที่เหมือนคนทั่วๆ ไปมันจะถูกตรวจแล้วพาไปที่โรงพัก แต่คราวนี้นับไม่เป็นไปตามอย่างที่พี่ชายเขาคิด

อดิศร โพธิ์อ่าน บุตรชายของ นายทง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งถูกบังคับให้สูญหายเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2534 ในยุคคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (รสช.) เขาเป็นผู้นำแรงงานที่มีบทบาทสนับสนุนการรวมตัวกันต่อรองของแรงงานและต่อต้าน รสช. อย่างแข็งขัน จนได้รับการขนานนามจากสื่อมวลชนว่า ‘หนูไม่กลัวปิงตอ’ ก่อนหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย

“คุณทง โพธิ์อ่าน เป็นผู้นำการเมืองที่เข้มแข็งมาก เป็นยุคเดียวกันที่ขบวนการแรงงานเข้มแข็งที่สุดในประเทศไทย คือปี 2531-2534 คุณทง โพธิ์อ่าน คืออดีตประธานสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย ซึ่งผลักดันกฎหมายหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น สมัยก่อนมีเรื่องค่าจ้างลอยตัว คุณทงก็เคลื่อนไหวให้เป็นค่าจ้างขั้นต่ำ รวมถึงกฎหมายประกันสังคม ที่เมืองไทยได้เรียกร้องมายาวนาน แต่ไม่ได้ผลตอบรับ จนมาเซ็นอนุวัติในยุค พล.อ.ชาติชาย ในปี 2533

“หลังจากพ่อถูกอุ้มหายไปเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2534 จากชีวิตที่เคยดี ๆ ใช้ชีวิตสบายๆ ครอบครัวก็พังทุกอย่าง เพราะว่าหัวหลักไม่อยู่ ผมก็ไม่ได้เรียนหนังสือ น้องคนกลางก็เป็นเนื้องอกในสมอง คุณแม่เป็นพยาบาล สมัยก่อนแม่มีเงินเดือน 8,000 บาท ก็ต้องมาเลี้ยงลูก ซึ่งเลี้ยงไม่ได้อยู่แล้วสามคน ผมกับน้องคนกลางไม่ได้เรียนหนังสือ น้องคนเล็กได้เรียนคนเดียว ตามว่ารัฐบาลจะช่วยเหลืออะไรไหม จะเยียวยาอะไรไหม ล่าสุดมีกระทรวงยุติธรรมติดต่อผมมา บอกว่ามีมติ ครม. จะช่วยเหลือเมื่อประมาณปีที่แล้ว ผมก็เลยไว้อาลัยว่าไม่ต้องมาช่วยผมหรอก วันที่ผมลำบาก คนเขาหัวข้าว คุณควรเอาข้าวมาให้เขากิน แต่วันนี้เขาอิ่มแล้ว เอามาให้เขาทำไหม”

“วันนี้สิ่งที่ผมต้องการคือ ต้องการเอาผู้กระทำผิดมาลงโทษ เอากระดุกพ่อผมมาทำบุญ เงินผมไม่เอาแล้ว วันนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว คือเราก็เข้าใจ สุดท้ายมีเอกสารทุกอย่าง มีหลักฐานหมดเลย แต่ไม่มีความคืบหน้า ผมเลยได้รู้ว่าเรื่องต่างๆ ต้องฟังตัวเองก่อน รัฐบาลไม่ได้ใส่ใจและไม่ได้เยียวยาหรอก นี่ละครับเมืองไทย”

อดิศร โพธิ์อ่าน

เอ็ง ชู่เหม็ง ภรรยาของสมบัด สมพอน นักกิจกรรมภาคประชาสังคมคนสำคัญของลาว เจ้าของรางวัลรามอน แมกไซไซหายตัวไปเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2555 ภาพวิดีโอจากกล้องวงจรปิดชี้ให้เห็นว่าเขาถูกตำรวจเรียกให้หยุดรถและมีคนถ่ายรูปเขาขณะถูกนำตัวขึ้นรถออกไป หลังจากนั้นไม่มีใครได้ข่าวเกี่ยวกับเขาอีกเลย หลักฐานดังกล่าวยืนยันว่าเจ้าหน้าที่รัฐของลาวมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

“ในฐานะที่เป็นภรรยาของเหยื่อที่ถูกบังคับให้สูญหายเช่นเดียวกัน ฉันเข้าใจว่าคุณคงยากกับครอบครัวต้องผ่านอะไรมาในช่วงระยะเวลา 15 ปี ฉันก็ต้องผ่านความเจ็บปวดเช่นเดียวกันเวลาที่ฉันนั่งอยู่แล้วเห็นครอบครัวของบุคคลที่สูญหายนั่งอยู่รอบตัวฉัน ฉันรู้สึกโมโหมากขึ้น เพราะความยุติธรรมที่ไม่มีให้เหยื่อ และครอบครัวของคนที่ถูกบังคับสูญหายเลย ฉันรู้สึกโมโหว่าอาชญากรรมของรัฐที่ถูกปล่อยให้อยู่นาน อาชญากรรมเช่นนี้ยังสามารถดำเนินต่อไปได้ในประเทศของพวกเขา”

“ลองมาดูกันว่า คนในครอบครัวที่เรารักที่หายไป เขาทำอะไร เขาละเมิดกฎหมายอะไร ‘สมชาย นิละโพธิ์จรัส’ เป็นทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนที่มีชื่อเสียง เขาช่วยเหลือด้านกฎหมายให้มุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เขารณรงค์ต่อต้านหน่วยงานรัฐให้ยุติการทรมาน และเขาถูกทำให้สูญหาย ‘สมบัด สมพอน’ เป็นผู้นำชุมชนที่ได้รับการเคารพนับถืออย่างมาก เป็นคนที่รณรงค์อย่างแข็งขันเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสิทธิที่ดินเพื่อคนยากจนในลาว ‘บิลลี่ พอละจี รักจงเจริญ’ เป็นนักกิจกรรมชาวกะเหรี่ยงที่ทุกคนรู้จัก เขาต่อสู้เพื่อสิทธิชนกลุ่มน้อยชาวกะเหรี่ยงให้มีสิทธิและเข้าถึงที่ดินในผืนป่าที่บรรพบุรุษของเขาอยู่มานาน รวมถึงต่อสู้เพื่อกรรพยากรสิ่งแวดล้อม

คนพวกนี้เป็นอาชญากรอย่างนั้นหรือ พวกเขาเป็นเพียงคนธรรมดาที่สนใจสังคม และลุกขึ้นมาปกป้องคนที่ไม่มีเสียงในสังคมเรา นั่นคืออาชญากรรมและความยุติธรรมของการบังคับให้สูญหาย เป็นเหตุผลที่ฉันและครอบครัวของบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหายต้องสู้ เพื่อให้เสียงเราได้ยิน เพื่อให้ความจริงและความยุติธรรมแก่คนที่เรารัก เราคือประชาชนธรรมดาที่คาดหวังให้รัฐบาลและหน่วยงานรัฐสนับสนุนและปกป้องเรา ไม่ใช่กลายมาเป็นฝ่ายตรงข้ามกับเรา แต่เราถูกทำให้รู้สึกซ้ำๆ ว่าเป็นอาชญากร และทำให้รู้สึกว่าบุคคลที่รักของเราที่สูญหายไป เป็นบุคคลที่อยู่ตรงข้ามกฎหมาย ถึงเวลาแล้วที่ต้องมอบความยุติธรรมและความจริงให้กับครอบครัวผู้ถูกบังคับให้สูญหาย”

เอ็ง ชู่เหม็ง

5.5 ล้านข้อความ เสียงจากคนธรรมดาร่วมรณรงค์ WRITE FOR RIGHTS!

5,562,795 คือจำนวนข้อความที่ผู้สนับสนุนแอมเนสตี้ทั่วโลกได้ทำให้สถิติการรณรงค์ Write for Rights ในปี 2561 สูงเป็นประวัติการณ์ โดยผู้สนับสนุนทั่วโลกได้ร่วมกันส่งข้อความเพื่อสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนผ่านช่องทางต่างๆ อาทิ การเขียนจดหมาย อีเมล ทวิต และอื่นๆ อีกมากมาย การกระทำเล็กๆ ของพวกคุณได้สร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับคนพิการในคีร์กีซสถาน อย่าง **กัลซาร์ ตูเชโนวา** แล้ว เมื่อปี 2545 กัลซาร์ไม่สามารถขยับขาได้หลังอุบัติเหตุทางรถยนต์แต่เธอไม่เคยยอมจำนนต่อชะตากรรม เธอตั้งปณิธานที่จะช่วยเหลือให้คนพิการสามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี สามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้อย่างเสรี แต่เธอต้องถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องจากสังคมเชื่อว่าผู้หญิงไม่ควรแสดงออก และมักมองว่าคนพิการเป็น “คนที่มีความบกพร่อง”

จากการร่วมรณรงค์ผ่านกิจกรรม **Write for Rights** เมื่อปีที่แล้ว วันนี้ขอเรียกร้องของเราได้ส่งไปถึงรัฐบาลคีร์กีซสถาน เพราะรัฐสภาได้ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ เพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติ และสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ การเข้าถึงอาคาร การมีงานทำ และการเดินทาง ขอขอบคุณทุกคนสำหรับการร่วมลงชื่อ และร่วมเขียนไปสการ์ดเพื่อให้กำลังใจเธอ เพราะการกระทำเล็กๆ ของทุกคนล้วนมีความหมาย

ช่างภาพข่าวอียิปต์ ชอว์คาน ได้รับการปล่อยตัวแล้ว

4 มีนาคม 2562 **มาห์มูด อายู เซอิด** หรืออีกชื่อว่า **ชอว์คาน** ช่างภาพข่าวชาวอียิปต์ ได้รับการปล่อยตัวแล้วหลังถูกจำคุกนานกว่าห้าปีครึ่งด้วยข้อหาที่ถูกสร้างขึ้น การปล่อยตัวชอว์คานที่ล่องเลยมานานได้ยุติช่วงเวลาของความเจ็บปวดของเขาและครอบครัว แต่แม้จะได้รับการปล่อยตัวแล้ว เขาก็ยังคงต้องรายงานตัวต่อตำรวจนานสิบสองชั่วโมงต่อวันไปอีกห้าปี

ชอว์คานถูกจับกุมเพียงเพราะถ่ายภาพความรุนแรงของกองกำลังความมั่นคงระหว่างการประท้วงในอียิปต์เมื่อปี 2556 เขาถูกกักขังและทรมานซ้ำยังถูกปฏิเสธความช่วยเหลือทางการแพทย์แม้จะป่วยหนักจากโรคไวรัสตับอักเสบซี

ผู้สนับสนุนแอมเนสตี้หลายพันคนได้ช่วยกันส่งข้อความให้กำลังใจเขาในโครงการ Write for Rights เมื่อปี 2559 และมีกว่า 30,000 รายชื่อที่เรียกร้องให้ปล่อยตัวเขารวมทั้งผู้สนับสนุนแอมเนสตี้ในประเทศไทยด้วย

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2562

แอมเนสตี้ ประเทศไทยจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีเพื่อให้สมาชิกมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานที่ผ่านมา และร่วมกันกำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรในอนาคตให้มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเลือกตั้งกรรมการ 1 ตำแหน่ง และ เจริญศึก 1 ตำแหน่ง แทนกรรมการที่หมดวาระลง และเลือกตัวแทนเยาวชนของประเทศไทยเพื่อร่วมประชุมสมัชชาโลก (GA) ที่ประเทศแอฟริกาใต้ด้วย โดยมีสมาชิกและผู้สนับสนุนเข้าร่วมประชุมกว่า 50 คน

คณะกรรมการชุดล่าสุดของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย (จากซ้ายไปขวา) ประกอบไปด้วย

ศศิวิทย์ คมนิยวนิช	เจริญศึก
กรรณก คำตา	กรรมการ
ปริญญา บุญฤทธิฤทัยกุล	ประธานกรรมการ
เนติวิทย์ โชติภัทร์ไพศาล	กรรมการเยาวชน
วศิน พงษ์เก่า	กรรมการ

สำหรับเยาวชนที่ได้เป็นตัวแทนประเทศไทยไปประชุมที่ประชุมสมัชชาโลก คือ **กัตเทพ เรืองประไพกิจเสรี** ซึ่งหลังจากกลับจากการประชุมที่ประเทศแอฟริกาใต้แล้ว มีภารกิจที่จะต้องมาทำงานกับเยาวชนในประเทศไทยเพื่อช่วยกันขับเคลื่อนประเด็นสิทธิมนุษยชนร่วมกับแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลต่อไป

5 ปี การหายตัวไปของบิลลี่ ครอบครัวยังรอคอยความยุติธรรม

©ยศธร ไตรยศ

17 เมษายน 2562 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ออกแถลงการณ์เนื่องในวาระครบรอบ 5 ปีการหายตัวไปของบิลลี่ หรือ “พอละจี รักจงเจริญ” นักกิจกรรมชาวกะเหรี่ยง หลังถูกควบคุมตัวโดยเจ้าหน้าที่อุทยานฯ แห่งกระเจาน และไม่มีผู้พบเห็นเขาอีกเลย โดยเรียกร้อง “รัฐบาลชุดใหม่” ผ่านร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานและอุ้มหาย ย้ำวันนี้ควรเป็นอีกวันที่เตือนให้รัฐบาลปัจจุบันและรัฐบาลใหม่ ตระหนักถึงพันธกรณีของตนในการปกป้องและคุ้มครองสิทธิของประชาชน

ด้าน **พัฒนา พุกขาวพรรณ** หรือ **มिनอ** ภรรยาของบิลลี่ โพลสตภาพจดหมายที่เขียนถึงสามีในเฟซบุ๊กระบุว่า ในวันสงกรานต์นี้คนส่วนใหญ่คงสนุกสนานกัน แต่ครอบครัวของเธอยังคงรู้สึกเศร้า มีสนุกได้บ้างแต่ก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ที่ผ่านมามีชีวิตมีครบทุกรูปแบบ แต่อย่างไรเสียเธอยังหวังและรอคอยความยุติธรรมให้กับบิลลี่และครอบครัว

“ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ไขได้ ขอเพียงเราทุกคน แม้ว่าจะเป็นชาวบ้าน เจ้าหน้าที่ หรือจะมีคดีตำแหน่งอะไร หันหน้าเข้ามาคุยเจรจากัน อย่าดีแต่คอยจ้องจับผิดชาวบ้าน และให้รัฐบาลพิจารณากฎหมายบุคคลสูญหายให้ผ่านไวๆ ใช้อย่างเคร่งครัด รวมถึงคุ้มครองบุคคลที่เรียกร้องสิทธิชุมชน ครอบคลุมให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ของประเทศไทยและทั่วโลก” ข้อความสุดท้ายในจดหมายที่โพลสดลงเฟซบุ๊กของเธอ

สแกนเพื่ออ่าน
จดหมายฉบับเต็ม

ฮาติม ได้รับสัญชาติ ออสเตรเลียแล้ว

ฮาติม อัล อาไรบี อดีตนักฟุตบอลทีมชาติบาห์เรน ได้รับสถานะเป็นพลเมืองออสเตรเลียอย่างเป็นทางการแล้ว โดยนายสกอตต์ มอร์ริสัน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต่างประเทศของออสเตรเลียมาร่วมแสดงความยินดีกับฮาติมด้วยตนเอง ซึ่งฮาติมให้สัญญาว่า เขาจะตั้งใจเล่นฟุตบอลเพื่อออสเตรเลีย

ฮาติมเปิดเผยความรู้สึกเมื่อได้รับสัญชาติออสเตรเลียพร้อมกับคนอื่น ๆ อีก 207 คน จาก 44 ประเทศ หลังจากที่ผ่านการทดสอบความเป็นพลเมืองเรียบร้อยแล้ว “ผมมีความสุขมากที่ได้สิทธิความเป็นพลเมืองในวันนี้ ผมรู้สึกปลอดภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีใครในโลกที่จะติดตามตัวผมอย่างที่บ้านบาห์เรนทำได้อีกแล้ว ตอนนี้มีผมคือชาวออสเตรเลีย และอยู่ในประเทศที่ปลอดภัย”

ฮาติมเดินทางออกจากบาห์เรน เมื่อปี 2557 หลังทางการบาห์เรนเชื่อว่าเขามีส่วนร่วมใน “อาหรับสปริง” และได้ขอ

©William WEST / AFP

เข้าลี้ภัยในประเทศออสเตรเลีย แต่มาถูกทางการไทยควบคุมตัวนานกว่า 2 เดือน ขณะเดินทางมาอินนิมูเนอเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้วจนกลายเป็นข่าวใหญ่และได้รับความสนใจไปทั่วโลก โดยแอมเนสตี้ ประเทศไทย และอีกหลายสิบประเทศได้ร่วมกันรณรงค์เพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวฮาติม จนมีผู้สนับสนุนจากทั่วโลกกว่า 135,000 คนที่ร่วมส่งคำร้องถึงทางการไทย ในที่สุดเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ เขาก็ได้รับการปล่อยตัวและเดินทางถึงออสเตรเลียในวันถัดมา หลังจากนั้นหนึ่งเดือนเขาก็ได้รับสัญชาติออสเตรเลีย

©นานมีบุ๊คส์

รอนแรม

นิทานที่สะท้อนภาพการอพยพได้อย่างทรงพลัง

“รอนแรม” (The Journey) นิทานภาพแสนสวย เขียนและวาดภาพประกอบโดย **Francesca Sanna** นักเขียนและนักวาดภาพประกอบสำหรับเด็กชาวอิตาลี ที่ปัจจุบันพำนักอยู่ในสวีเดนแลนด์ ฉบับภาษาไทยแปลโดย อ.สุมาลี บำรุงสุข นิทานเรื่องนี้พาเราไปรู้จักกับภาพการอพยพอันเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง ซึ่งผลักดันการพูดคุยเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและการอพยพในทุกแง่มุม นิทานเรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากเรื่องจริงของเด็กหญิงสองคนที่ศูนย์ผู้ลี้ภัยในประเทศอิตาลี ถ่ายทอดเรื่องราวด้วยภาพกราฟิกที่เรียบง่าย แต่แฝงด้วยความรู้สึก ความหวัง และความปรารถนาถึงสันติภาพของโลกใบนี้

“รอนแรม” เล่าเรื่องราวชีวิตของครอบครัวหนึ่งที่เคยอยู่กับอย่างสงบสุข จนเมื่อสงครามปะทุขึ้นและพรากผู้เป็นพ่อไปแม่จึงต้องพาลูกทั้งสองหนีจากบ้านเกิดเดินทางไกลสู่ “บ้านหลังใหม่แสนสงบ” ที่พวกเขาจะได้เริ่มต้นชีวิตอย่างมีความสุขอีกครั้ง

หนังสือเล่มนี้ได้การรับรองและได้รางวัลชนะเลิศจากการประกวดหนังสือสำหรับเด็กเยาวชน ประจำปี 2560 ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศสหราชอาณาจักร (The Amnesty CILIP Honour winners 2017) เพื่อเตือนใจว่า “เราทุกคนต่างมีสิทธิ์ที่จะมีชีวิตอยู่ในสถานที่ปลอดภัย” และยังสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถทำความเข้าใจเรื่องผู้ลี้ภัยได้อีกด้วย

หนังสือนิทานภาพ “รอนแรม” จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด ราคา 145 บาท วางจำหน่ายแล้วที่ร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศ

สมาชิกแอมเนสตี้ ประเทศไทย สามารถสั่งซื้อออนไลน์ได้ที่ Amnesty Shop พร้อมรับส่วนลด 10% ทันที

สแกนเพื่อ
สั่งซื้อออนไลน์

เปิดอนาคตที่ยิ่งใหญ่ ด้วยหนังสือเล่มเล็ก

ร่วมบริจาค 20 บาท = มอบหนังสือ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน 1 เล่ม

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ขอเชิญชวนบริจาคเงินเพื่อจัดพิมพ์ “หนังสือเล่มเล็ก - ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน”

เนื่องในโอกาสครบรอบ 70 ปีของการรับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสี่สิบแปดประเทศแรกที่ลงคะแนนเสียงร่วมรับรองปฏิญญาฯ ฉบับนี้ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จึงขอเชิญชวนทุกท่านร่วม “ให้” หนังสือเล่มเล็ก-ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน จำนวน 70,000 เล่ม กับโรงเรียน มหาวิทยาลัย และชุมชนทั่วประเทศ

แพ็คเกจผู้บริจาค

สิทธิประโยชน์ของผู้บริจาค

CONTRIBUTOR

100 เล่ม = 2,000 บาท

SUPPORTER

70 เล่ม = 1,400 บาท

FOLLOWER

50 เล่ม = 1,000 บาท

ร่วมบริจาค

ชื่อผู้บริจาค (ถูกฟ้า เทียน เลื้อ สมุดโน้ต+ปากกา สมาชิกแอมเนสตี้ประเทศไทย 1 ปี) พร้อมใบประกาศนียบัตรขอบคุณ

ชื่อผู้บริจาค (ถูกฟ้า เทียน เลื้อ สมาชิกแอมเนสตี้ประเทศไทย 1 ปี) พร้อมใบประกาศนียบัตรขอบคุณ

ชื่อผู้บริจาค (เทียน เลื้อ สมาชิกแอมเนสตี้ประเทศไทย 1 ปี) พร้อมใบประกาศนียบัตรขอบคุณ

ชื่อในประชาสัมพันธ์หนังสือต่างๆ ของแอมเนสตี้

พิมพ์ชื่อในใบรายนามผู้สนับสนุน

ได้รับเชิญร่วมงานและได้รับการกล่าวขอบคุณในงานปิดโครงการ

รายงานโครงการ

กรณีผู้บริจาคมียกกว่า 50 เล่ม จะได้รับเชิญเข้าร่วมงานและพิมพ์ชื่อในใบรายนามผู้สนับสนุน

ร่วมบริจาคโดยโอนเงินเข้าบัญชี

สมาคมแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
ธนาคารกสิกรไทย สาขาลาดพร้าว 10
เลขที่บัญชี 752-2-37869-5

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม/ แจ้งโอนเงินบริจาค

อีเมล: membership@amnesty.or.th
โทรศัพท์: 02513 8745 ต่อ 19

สแกน
เพื่อร่วม
บริจาค
พิมพ์หนังสือ

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 7 ล้านคน ใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย “นักโทษทางความคิด” มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการ เพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th
  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

